

РЕШЕНИЕ

№ 4445

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 20.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **1104** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

[фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя Д. Н. оспорва Ревизионен акт № [ЕГН]/ 31.05.2012г., издаден от Е. А., главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 2666/ 12.11.2012 г., на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, сега „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП относно извършените корекции на резултатите по подадени справки декларации по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.07.2008 г. до 31.12.2008 г.; от 01.02.1009г. до 30.06.2009 г.; от 01.08.2009 г. до 30.09.2009 г.; от 01.11.2009 г. до 31.12.2009 г.; от 01.02.2010 г. до 31.03.2010 г.; от 01.01.2011 г. до 28.02.2011 г.; от 01.04.2011 г. до 31.05.2011г. и от 01.09.2011 г. до 31.10.2011г. в резултат на отказ да бъде признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 78 298,83 лв.

В оспорването са въведени оплаквания, че РА е незаконосъобразен и издаден при неизяснена фактическа обстановка, противоречиви и недоказани констатации. Подателят му подчертава, че ревизираното дружество осъществява дейност производство на телевизионни предавания, на рекламни филми, репортажи, продуцентска, продукционна и предпродукционна дейност, осъществяване и отразяване на PR събития. Реализираните продукции от управителя Д. Н. се излъчват в предаването „Е.” на ТВ Европа в предварително определен часови пояс в неделя от 19,10 до 19,30 ч и в сряда от 13,30 до 14,00 ч. За реализация на телевизионната си продукция РЛ е наемало подизпълнители, осигурявали нужната техника и екип,

помещения и автомобили, консултации по специализирани теми, необходими за подготовката на конкретно предаване. Отказът да се признае право на приспадане на данъчен кредит се основава само на протоколите от насрещните проверки, без да се вземат предвид представените от [фирма] доказателства.

По отношение на доставчика [фирма] е посочено, че е представена главна книга, аналитична оборотна ведомост, копие от месечни отчети на каса, обяснения от управителя във връзка с консултацията и самата консултация – подходът на РЕ показва явна формалност на проведеното производство. Необоснован бил изводът, че няма дата и място на сделката с оглед аналитичната оборотна ведомост на сч см 401 за ревизираните периоди.

Жалбоподателят подчертава приобщените данни за последваща реализация на услугите, оказани от [фирма], които са игнорирани от ревизиращия екип единствено поради резултатите от насрещната проверка и липсата на назначени лица по трудов договор и данните, че е извършена ревизия, при която са установени задължения, без да става ясно влязъл ли е в сила ревизионният акт.

Оплакванията за незаконосъобразност на акта са формулирани общо по отношение на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. Отказът да се признае право на ДК е мотивиран с невъзможност доставчиците да бъдат открити на декларираните адреси – касае се за услуги, изразяващи се в отдаване под наем на снимачен кран и за наем ателие за снимки / [фирма]/ монтаж, звукозапис и обработка на вторични дефектни шумове и студийна работа / [фирма]/, монтажни услуги и графичен дизайн / [фирма]/, озвучителна техника и осветление / [фирма]/. ОТ ревизираното дружество са представени подробни обяснения за естеството на услугите, всеки подписан договор с доставчиците е придружен с обяснения в какво се състои изпълнението, за кой филм се отнася – но нито един от тези документи не е анализиран. Не са изчерпани възможностите за проверка на фактите и обстоятелствата от значение за спорното материално право.

По отношение на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] аргументацията на органите се основава на декларациите, че от цитираните субекти не са извършвани услуги на [фирма]. Не са обсъдени обаче договорите и фактурите, подписани от представители на тези дружества в битността им на частни свидетелстващи документи. Допълнителна проверка на заявените от доставчиците факти не е направена, а органът по приходите не оспорва съществуването на краен резултат – филмите са заснети и излъчени.

Искането до съда, аргументирано подробно и в писмено становище по чл. 149, ал. 3 ГПК и за присъждане на разноските по делото.

Ответникът, директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП, чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата дава заключение за нейната неоснователност.

От фактическа страна се установява:

Със ЗВР № 1114104/ 23.12.2011 г., издадена от Р. Я., началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., връчена на Д. Н. на 16.01.2012 г., е възложено извършване на ревизия на [фирма] с обхват задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от 09.07.2008 г. до 30.11.2011 г. Определен е срок за приключване до 3 месеца от връчване на възлагателния акт, удължен до 09.04.2012 г. със заповед №

1202952/ 09.04.2012г. на Я., чиято компетентност произтича от заповед № 01 б/ 04.01.2010 г. на директора на ТД на НАП С..

Ревизионен доклад № 1202952/ 27.04.2012г., връчен на управителя на РЛ на 08.05.2012 г., съдържа констатации, че през ревизирия период в рамките на дружеството са осъществявани дейностите производство на телевизионни и авторски кинопродукции, продуцентска дейност, производство и продуциране на документални филми и др.

Съставителите на РД проследяват процесуалните действия, сред които насрещни проверки на [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], представители на които или лица за контакт с приходната администрация не са намерени на адресите за кореспонденция. ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл. 32 ДОПК. След безрезултатното изтичане на сроковете, определени в исканията, ревизирият екип приема, че не са представени доказателства притежават ли изпълнителите по доставките материална, кадрова, техническа и технологична обезпеченост за извършването им.

След анализ на изходящи от РЛ справки за стоков поток и на съдържащите се в информационния масив на НАП данни е установено, че:

1. Предмет на фактурите /№2884/ от 18.12.2008 г. и № 2888 от 29.12.2008г. за „покупка”, начислен ДДС общо 1666,66 лв/, издадени от [фирма] е наем техника, снимачен екип реализация. От дружеството е деклариран предмет на дейност търговско посредничество с разнообразни стоки, не е имало назначени лица по трудов договор. Между издателя и получателя /РЛ/ по фактурите е сключен договор за услуга на 29.09.2008 г., конкретизирана от управителя на [фирма] като предоставяне на снимачна техника, творчески и технически екип за реализация на предавания за срок от 3 месеца. Но от доставчика не са посочени доказателства за реално изпълнение по сделката, за отразяване на продажбите в счетоводството, не са приложени документи за плащане, нито оборотни ведомости, по които да се проследи движението и осчетоводяването по сметките. Невъзможността да се установи отразяване на приходи в счетоводството на доставчика, както и направените разходи за услугите, липсата на данни за кадрова и техническа обезпеченост /снимачен екип означава и лица с нарочна квалификация/ мотивирала отказ да се признае право на данъчен кредит по двете фактури.

2. Според жалбоподателя от [фирма] /издател на фактура № 1617 от 15.12.2010 г. с предмет услуга, ДДС 2016,67 лв/ е оказана услугата наем на ателие за снимки и снимачен кран в изпълнение на договор от 01.09.2010 г., който не съдържа конкретизиране на задълженията на изпълнителя. Според обяснения на управителя на РЛ се касае за предоставяне на снимачен кран и ателие за снимки. Но справка в информационната система на НАП за периода показала, че е имало 3 лица по трудов договор – продавач, консултант и управител на магазин. Деклариран е търговски обект магазин на [улица], което не съответства на предмета на договора. Отсъствието на данни за техническа обезпеченост /притежание или ползване на кран за снимки/, за времето и мястото на осъществяване на услугата мотивирало отказ да се признае право на данъчен кредит и по цитираната фактура.

3. [фирма] е издател на 5 фактури с предмет „услуга”, по които е начислен ДДС в размер общо на 7000 лв. Според обяснения на Н. се касае за „наем зала”. Заявеният пред приходната администрация основен предмет на дейност на дружеството е техническо обслужване и ремонт на автомобили. Липсват данни за регистриран касов

апарат и за притежание на недвижими имоти. Между ревизираното дружество и въпросния доставчик е сключен договор от 20.06.2009 г. за целогодишна подизпълнителска работа – според обясненията на Н. дружеството е приело да предостави зала за презентация и тиймбилдинг за възложителя за срок от 1 година. Противоречивите и неподкрепени дори с косвени доказателства данни за характера и изпълнението на услугите мотивирали отказ да се признае право на ДК по петте фактури.

4. [фирма] е издател на 8 фактури, по които е начислен ДДС в общ размер на 16720 лв. Според справка, съставена от Д. Н., представляващ РЛ, услугата, за която е издадени спорните фактури, е „външна реклама, билбордове и рекламни транспаранти, рекламни брошури, материали, наем шатра, озвучителна техника и осветление, наем зала за семинар, изготвяне на рекламни клипове, рекламни торбички 3000 бр изработване на рекламни репортажи, постери, наем на снимачна техника. Според информационната система на НАП основен предмет на дейност е общо строителство на сгради и съоръжения. В дружеството няма назначен персонал, не е регистриран касов апарат. Отсъствието на данни за кадрова, материална и техническа обезпеченост на дружеството да окаже специфичните по характера си услуги, липсата на пояснения от ревизираното дружество относно времето и мястото, на които са оказани мотивирало отказ да се признае и право на данъчен кредит във визирания размер. По силата на договор 17.05.2010 г., приложен в преписката, доставчикът поема задължението да се изработват материали по предварително уточнен проект.

5. [фирма] е издател на фактура с предмет „услуга” - № 2463/ 20.10.2011 г. „презентация дегустация и промоутъри” – отразеното в информационните източници, достъпни на НАП занятие е транспорт, търговия и финанси, кредити и застраховка – по трудови договори за периода са назначени касиер, пазач, продавач консултант, шофьор на товарен автомобил, няма регистриран касов апарат.

Сключен е договор на 18.01.2011 г. за осъществяване на подизпълнителски услуги за срок от 9 месеца. Според поясненията на Н. се касае за кетъринг. Контакт с представител на доставчика не е осъществен. Формирано е заключение, че обясненията на ревизираното дружество за характера на услугите са недостатъчни да се приемат същите за установени по несъмнен начин и е отказано право на данъчен кредит по фактурата.

6. [фирма] е издател на фактура № 805/ 16.09.2011 г. за „услуга”, по която е начислен ДДС 1180 лв – предмет на доставките „външна топлоизолация с минерална мазилка и основен ремонт на помещение. Според РЛ резултатите от тази услуга са доставка на услуга на [фирма] – но РЛ е издало фактура на това дружество с предмет подготовка, реализация и излъчване на филми за предаването Е. и е прието, че липсва връзка между двете доставки. Констатирано е, че наетите по трудов договор в [фирма] лица са на длъжност общ работник арматурист. От цит. дружество не са представени доказателства за реалността на доставката, за отразяване в счетоводството му, нито за плащане на услугата, не са представени обратни ведомости, от които да се проследи движението по взаимно кореспондиращите си сметки. Конкретни обяснения относно времето и мястото на оказване на услугата не са дадени. Липсват и доказателства доставчикът да разполага с активи и кадри, нито за подизпълнител. Така е мотивиран отказ да се признае право на данъчен кредит по фактурата.

7. [фирма] е издател на фактура № 709/ 25.10.2011 г./ с предмет „наем зала”.

Органите по приходите констатирани, че няма регистриран касов апарат и лица по трудов договор – в преписката е приложен договор за отдаване на видеооборудване под наем от 01.10.2011 г. за видеостена за м. октомври и ноември 2011 г. срещу цена в размер на 13000 лв, платима в брой срещу фактури; Отсъствието на активи, на данни за предходен доставчик, на полагащи зависим труд лица, на търговски обекти и офиси, чрез които се организира и осъществява търговското занятие на доставчика мотивирало извод за недоказаност да е настъпило данъчно събитие доставка на услуга по цитираната фактура.

8. [фирма] е издател на фактура с предмет печат рекламни флаери, каталози и проспекти, печат на рекламни стикери – дружеството е имало едно лице на длъжност секретар, деклариран е обект на [улица]без посочен номер. Характерът на така описаната услуга налага използване на специално оборудване и техника, обслужвани от носители на работна сила с познания и умения в областта – в тази насока не са представени дори косвени доказателства. С тази аргументация е обоснован отказ да се признае право на данъчен кредит в размер на 1284 лв по 2 фактури, издадени в данъчен период м. август 2008 г.

9. Издадената от [фирма] фактура е за доставка на услугата наем на плазмен и мултимедиен екран. Основен предмет на дейност на това дружество е търговия, но за периода не е имало лица по трудов договор и регистриран касов апарат. Отказът да се признае право на данъчен кредит в размер на 820 лв по фактура № 913/ 24.03.2009 г. е мотивиран с невъзможността да се установи отразяване на прихода от нея в счетоводството на доставчика, както и направените разходи за осъществяването ѝ, с липсата на данни за материалната обезпеченост на дружеството, за предходен доставчик /подизпълнител/.

По отношение на деветте изброени дружества е предприета дерегистрация по ЗДДС по инициатива на органите по приходите, издадени са РА с установени задължения в големи размери.

10. [фирма] е издател на фактури № 29/ 23.07.2008 г. и № 31. 31.07.2008 г. с предмет „консултантски услуги по договор” и № 142/ 31.08.2009 г. с предмет „слънчеви очила”, общият размер на начисления ДДС по които възлиза на 2416,67 лв. Между доставчика и ревизираното дружество е сключен договор на 01.07.2008 г. с предмет консултантски услуги за подготовка на телевизионни предавания, свързани с видовете очила, проблеми със зрението, корекционни стъкла, лещи, нови технологии в областта на оптиката. Съставен е протокол за потвърждаване и приемане на извършени услуги, приложена е самата консултация, озаглавена „Информация за видове очила, приложения и характеристики; проблеми със зрението, корекционни стъкла и лещи, подходящите стъкла за шофиране, спорт, работа с компютър; как е добре за пазим очите си; нови технологии в областта на оптиката с дата на съставяне юли 2008 г. Констатирано е, че данни за лица със специални знания в областта на оптиката не са предоставени, нито обратна ведомост за периода, позволяваща проследяване на движението и осчетоводяването по сметките. При тези фактически данни е мотивиран отказ да се признае право на данъчен кредит по трите фактури.

11. [фирма] е издател на 3 фактури с предмет „графичен дизайн” и „монтажни услуги”, по които е отказано право на ДК в размер на 1680 лв. Управителят на дружеството сочи, че не са издавани фактури на [фирма] и не са оказвани услуги на цитирания търговец. Изводът не се променя от представения от РЛ договор от 15.02.2009 г. за целогодишна подизпълнителска работа – обясненията на Н., че

[фирма] е приело да предоставя видеомонтажни и графични услуги не се подкрепили от позицията на неговия представляващ, нито от други данни за времето, мястото и начина на оказване на услугите.

12. [фирма] е издател на фактури с предмет наем техника, монтаж, звук и дублаж, наем екип и зала, дигитален монтаж, звукозапис, по които е начислен ДДС общо в размер на 13 687,16 лв. Според декларация от 19.01.2012 г. на управителя на дружеството цитираните в ИПДПОЗЛ фактури не са издадени от вписания в тях доставчик, а с [фирма] не съществуват търговски или други отношения. Данните се потвърдили от липсата на отразявания в дневниците за продажби за съответните периоди на фактури с получател РЛ и от интернет страницата на [фирма], поясняваща предмета на дейност, адреса на обекта, чрез който тя се осъществява. Фактическите изводи на екипа не са опровергани от предоставения договор с цитирания доставчик от 20.01.2010 г., по силата на който изпълнителят е следвало да извърши месечна техническа услуга по одобрен план и идея при липсата на косвени данни той да е изпълнен.

13. [фирма] е издател на фактура № 1687/ 18.03.2009 г. с предмет „услуга”, по която е начислен ДДС 7500 лв и на фактура № 688/ 18.03.2010 г. със същия предмет и начислен ДДС 3550 лв. Според представен от [фирма] на екипа договор доставчикът следва да е поело задължението да осъществява кетъринг за период от една година 18.03.2009 г. – 18.03.2010 г. Но според декларацията на управителя на [фирма] основен предмет на дейност е внос на музикални инструменти, части и пособия към тях, няма назначени лица по трудов договор, не извършва разплащания в брой и не притежава касов апарат. В дневника за продажби на дружеството няма включени фактури с получател ревизираното дружество, а посочените в ИПДПОЗЛ фактури не са издадени от [фирма]. При очертаната невъзможност да настъпи данъчно събитие по двете фактури е отказано право на приспадане на данъчен кредит по тях.

14. [фирма] е издател на 12 фактури, по които е начислен ДДС общо в размер на 10548,33 лв с вписан предмет „услуга” и „покупка”, пояснени от ревизираното дружество като услуги по договор звуков монтаж, студийна работа и субтитри. Но според обяснения на представляващия [фирма] основен предмет на дейност на дружеството е отдаване под наем на автомобили, сервизна дейност и пътна помощ, а посочените в ИПДПОЗЛ фактури не са издадени от запитаното дружество и [фирма] не е сред клиентите му. Данните намерили потвърждение в интернет страницата на търговеца. Отказано е да се признае право на данъчен кредит в цитирания размер въпреки наличието на договор, сключен на 10.09.2008 г. с предмет целогодишна подизпълнителска работа, накратко означавана като „услугата” – според РЛ се касае за технически услуги за реализиране на телевизионни предавания – видеокамери, видеомонтаж, звуков монтаж, графични услуги за срок от 2 години.

15. Между [фирма] и жалбоподателя на 04.01.2011 г. е сключен договор за услуга, по силата на който и според обясненията на РЛ е поето задължение да се предостави на жалбоподателя за временна експлоатация цифрова телефонна централа системи за видеонаблюдение и осветление в рамките на

12 месеца. От доставчика са издадени 2 фактури - № 2065/ 13.09.2011г. с предмет „услуга” и № 2098/ 23.09.2011 г. с предмет „покупка”, по които е отказано право на данъчен кредит в общ размер на 2300 лв. Управителят на дружеството декларира пред ревизиращия екип, че от [фирма] не са издавани фактури с номерата и датите, цитирани по-горе и не са осъществявани продажби на стоки или услуги полза на [фирма].

16. От [фирма] в полза на жалбоподателя са издадени 4 фактури с предмет „услуга”, по които е начислен ДДС общо в размер на 3071 лв. Според търговската документация на жалбоподателя дружеството е изпълнител по договор за услуги от 01.03.2009г., чийто предмет е конкретизиран едва в обяснения на Н. – предоставяне на видеомонтажни услуги, звукови услуги и снимачна видеотехника на [фирма] за реализация на телевизионни предавания за срок от 4 месеца. Безрезултатното изтичане на срока по ИПДПОЗЛ, отсъствието на данни за кадрова, техническа обезпеченост за оказване на услугите предвид характера им пречатвало извода да е настъпило данъчно събитие по всяка от тях и обуславящия го отказ да се признае право на данъчен кредит.

17. В дневника за покупки на РЛ за данъчен период м. октомври 2008 г. са включени три фактури - № 2481/ 07.10.2008 г., № 2822/ 15.10.2008 г. и № 2845/ 30.10.2008 г. с издател [фирма], които според справка, изготвена от управителя на РЛ касаят наем снимачна техника, реквизит, наем техника и екип/монтажи. Но според писмените обяснения на управителя на доставчика основен предмет на дейност е търговия с риба, рибни продукти и деликатеси - информацията е достъпна и на интернет страницата му. По тази причина е отказано право на данъчен кредит по тях.

Срещу констатациите и изводите в РД не са депозирани възражения и те са възприети в пълнота от издателя на РА № [ЕГН]/ 31.05.2012 г., съобщен на Д. Н. на 11.06.2012 г. и оспорен по реда на чл. 152 ДОПК на 25.06.2012 г. Сключено е споразумение /на 18.07.2012 г./ за продължаване на срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК с три месеца. С решение № 2666/ 12.11.2012 г., актът е потвърден.

Оспорването, въз основа на което е образувано делото, е постъпило на 03.12.2012 г. в администрацията на ответника и е допустимо.

ССЕ се основава на проверка в счетоводството на жалбоподателя. В офиса на дружеството на вещото лице са показани част от реализираните предавания. Разглеждайки разпоредбата на чл. 114 ЗДДС относно реквизитите на фактурите, вещото лице е на становище, че в основната си част те отговарят напълно на изискванията на ЗДДС с изключение на дадените в таблица в раздел IV „Конкретни констатации” – пропуските основно са липса на количества, единична цена, дата на настъпване на данъчно събитие. Останалите пропуски са инцидентни.

От [фирма] е декларирана основна дейност телевизионни и авторски кинопродукти – основанието по фактурите е относимо към тази дейност. Фактура № 1634/ 25.03.2009 г. на [фирма] с основание „декоративна чиния”, № 2098/ 23.09.2011 г. издадена от У. за цифрова IP централа наета, по фактура № 2822/ 15.10.2008 г. , издадена от „Д. 97” Е. за мебели, диван, фотьойл вещото лице не може да се ангажира със становище за относимостта

към дейността на ревизирания търговец.

В периода юли 2008 г. - ноември 2011 г. са реализирани и излъчени 133 бр филми с времетраене 23-25 минути, в които са представяни личности от различни сфери – култура, изкуство, медицина, бизнес, политика, икономика, шоубизнес, образование, социални теми. Някои от филмите са изцяло с PR съдържание. С част от постъпилите финансови средства от презентационни филми и реклами, реализирани за клиенти на дружеството, са създадени т.нар. „благотворителни филми”, в които са представяни хора с увреждания, таланти деца, известни творци и музиканти, туристически филми за исторически, природни забележителности. Възложители на РЛ са НЮ Б., А. 05, ЕЙ Д. П., са ползвали не само за заснемане на рекламни репортажи, и рекламни клипове, а и за осигуряване на услуги при организиране на рекламни кампании – видеозаснемане на събитията, осигуряване на терени, зали, кетъринг, видеостени, озвучаване, рекламни флаери, билбордове и т.н. Всички видеоматериали са притежание на поръчителите. В нарочно приложение към заключението са дадени по дати на предаванията.

Всички разходи, направени от РЛ по спорните фактури със 17 издатели, са осчетоводени по сметките от група 60 Разходи за дейността респ. 602 Разходи за външни услуги и 601 Разходи за материали. Само услугата, изпълнена от [фирма] за външна топлоизолация с минерална мазилка и основен ремонт на помещения е по сч см 609 Други разходи. За всички фактури приходът е отразен по сч см 703 Приходи от услуги, съотв. и задължението към бюджета ДДС продажби 4532. Вземането от клиентите е отнесено по съответните партии по сч см 411 Клиенти. Съдът цени заключението като подробно, обосновано и подкрепящо се от писмените доказателства по преписката.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Р. акт е издаден от компетентен орган по приходите – арг. чл. 119, ал. 2 ДОПК /в редакцията на нормата преди влезлите в сила на 01.01.2013г. изменения, определящи, че РА се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя ѝ/, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Спазена е формата по чл. 120 от ДОПК относно необходимите реквизити. Не се установяват съществени нарушения на процедурата по ДОПК при провеждане на ревизията, които обуславят извод за ограничаване правото на защита на ревизираното лице или да препятстват съдебния контрол за спазване на материалния закон при определяне на задълженията, включени в нейния обхват.

За целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението или задължението, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост или извършването на услугата /вж. чл. 6, ал. 1; чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС/. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, а изпълнението като резултат. Без да е прехвърлено правото на собственост и извършена услугата данъчно събитие не съществува /в основната хипотеза на облагаема доставка по чл. 2, т.т. 1-4 от ЗДДС/. Установяването на пораждащия задължението за доставката юридически факт е индичия за реалността на имущественото разместване

при изпълнението.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит е субективно публично право на данъчно-задълженото лице с насрещен субект приходната администрация. По общото правило на чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК в тежест на носителя на правото е да докаже осъществяването на предпоставките за възникването му. В тази връзка не е достатъчно притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, а е необходимо стоките и услугите по облагаемата доставка да са реално получени /арг. чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/ - това разбиране е съответно на практиката на С. в решението от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 и решението по дело С-285/11. Така в т.т. 44 и 45 от последното решение се настоява на разбирането, че само при установяване за реалното получаване на доставката на стоки тълкуването на членове 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 и 178 от Директива 2006/112 изключва на данъчнозадължено лице да бъде отказано правото да приспадне ДДС за доставката на стоки, поради това че заради измами или нередности, извършени нагоре или надолу по веригата спрямо тази доставка, се счита, че последната не е била реално осъществена, без въз основа на обективни данни да е доказано, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената от него сделка, на която то основава правото на приспадане, е част от измама с ДДС, извършена нагоре или надолу по веригата от доставки, което следва да провери запитващата юрисдикция”.

С. на изпълнението /пряко или чрез други лица/ следва да бъде доставчикът. Осигуряването на изпълнение от различно лице не може да има за последица възникването на право на приспадане на данъчен кредит. Доказването на реално осъществяване на услуга не може да се счита за успешно само чрез очертаване на нейните икономическа рамка, място и роля в дейността на стопанския субект. Извършването на услугата е факт от обективната действителност, който има конкретни времеви и пространствени параметри. Разглеждането на предпоставките за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит по доставчици е безпредметно предвид несъбирането по делото на доказателства, дискредитиращи фактическите и правни изводи на ревизиращия и решаващ орган. Заключение на ССЕ пояснява спецификата на дейността на [фирма] и установява нейното осъществяване, но не добавя доказателствени източници тя да е организирана и реализирана именно посредством участието на търговските субекти, вписани като издатели на спорните фактури. Така от обстоятелството, че е изработен/ и излъчен филм, не произтича единствено възможен извод, че е наета снимачна техника от [фирма], или че е наета зала от [фирма] или от [фирма], респ. ателие за снимки [фирма], или че е осъществена външна реклама от [фирма]. В нито в рамките на ревизията, нито пред съда бяха пояснени мястото на услугите, получени от доставчиците, в икономическата дейност на [фирма]. Не стана ясно с колко души персонал – по трудови правоотношения или договор/и с нормативен източник извън КТ е работило РЛ, къде са произвеждани продукцията, по какъв начин е осигурявана техниката, кое е наложило отделни части от дейността да се възлагат на търговски субекти със занятие, неотнормирано към конкретната дейност по производство на

телевизионна продукция, а не са ползвани специалисти в бранша. Изложените съображения се отнасят до всяка от спорните доставки. Възпроизвеждането на фактическите изводи на приходната администрация, очертани по-горе, съдът възприема като ненужно.

Не се установи да са осъществени доставки на услуга наем техника, снимачен екип реализация по фактурите, издадени от [фирма], нито наем ателие за снимки и снимачен кран по издадени от [фирма], нито се посочиха доказателства коя е наетата от [фирма] зала и на какво фактическо или правно основание именно цитираният търговец я предоставя на жалбоподателя.

Не се приобщиха и информационни източници за осъществена от [фирма] /дружество с предмет на дейност общо строителство на сгради и съоръжения/ „външна реклама, билбордове и рекламни транспаранти, рекламни брошури, материали, наем шатра, озвучителна техника и осветление, наем зала за семинар, изготвяне на рекламни клипове, рекламни торбички 3000 бр изработване на рекламни репортажи, постери, наем на снимачна техника.

Заклучението на ССЕ не допринесе за изясняването на ролята на кетъринговите услуги, оказани от [фирма] в икономическата дейност на жалбоподателя. Не се доказва и последващата реализация на услугата, оказана от [фирма] по фактура № 805/ 16.09.2011 г. с предмет на доставките „външна топлоизолация с минерална мазилка и основен ремонт на помещение.

Не се представиха и доказателства за вида и техническите характеристики на видеооборудване, ползвано по договор за наем от [фирма], което липсват данни да е разполагало с активи и полагащи зависим труд лица. Същото се отнася за [фирма], издател на фактура с предмет печат рекламни флаери, каталози и проспекти, печат на рекламни стикери, за което е установено, че е осъществявало дейност в обект на ул. Х. Б. без посочен № с едно лице на длъжност секретар

Липсват данни за параметрите на плазмения мултимедиен екран, нает от [фирма], нито кога и къде, и с каква техника са оказани видеомонтажните услуги, описани във фактурите с издател [фирма].

Данни за наличие на двустранни възмездни отношения между РЛ и доставчик са постъпили единствено по отношение на [фирма]. Но приложената в преписката консултация за проблеми със зрението и начините за тяхното коригиране първо, не показва да е с източник специалист в областта и второ, не се свързва дори по косвен начин с предмета на дейност на дружеството или с конкретно реализирано предаване/продукция. Изводът не се променя от протокола за приемане на оказаната услуга и от констатацията за надлежно осчетоводяване на фактурата.

Анализът на данните, касаещи фактурите с издател [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] е безпредметен с оглед неопроверганата позиция на техните управители, че дружествата не са встъпвали в търговски взаимоотношения с жалбоподателя и не са издатели на фактурите, по които се претендира право на данъчен кредит.

Последиците на доказателствената тежест обвързват съда да приеме за неустановени фактите, за които носещата обвързаността по доказването

страна не е провела доказването. При доказване с косвени доказателства формираният фактически извод следва да е единствено възможен. Затова по правило с косвени доказателства се провежда насрещно доказване. При възприетото по-горе за доказателствената тежест, насрещното доказване на приходната администрация е проведено успешно.

При горния анализ се налага краен извод за неоснователност на жалбата.

С оглед изхода на делото и при направеното искане за това на ответника се следва юрисконсултско възнаграждение съобразно чл. 161 от ДОПК, което се определя от съда на 2015 лв.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя Д. Н. срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/31.05.2012 г., издаден от Е. А., главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 2666/ 12.11.2012 г., на директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението”, сега „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП относно извършените корекции на резултатите по подадени справки декларации по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01.07.2008 г. до 31.12.2008 г.; от 01.02.1009г. до 30.06.2009 г.; от 01.08.2009 г. до 30.09.2009 г.; от 01.11.2009 г. до 31.12.2009 г.; от 01.02.2010 г. до 31.03.2010 г.; от 01.01.2011 г. до 28.02.2011 г.; от 01.04.2011г. до 31.05.2011 г. и от 01.09.2011 г. до 31.10.2011г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], представлявано от управителя Д. Н. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 2015 /две хиляди и петнадесет/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: